

DE PROVINCIALE KIEZING

Aan onze lezers!

Al wie meer dan 30 jaar oud is, heeft weer een nieuwen kiesbrief ontvangen.

Waartoe moet deze dienen?

Wel op 28 October (heden zondag en 7 dagen) is het kiezing voor den **Provincialen raad**, dat wil zeggen voor het bestuur van de provincie.

Meer dan 3/4 der werklieden die nu weer een kiesbrief hebben ontvangen, zullen deze maal voor den eersten keer het recht hebben hiervoor te kiezen, en om aan de talrijke nieuwe stemmers het belang dezer kiezing te doen beseffen, bieden wij U thans deze gazet aan.

Let wel op, ook deze kiezing is verplichtend. Gij moet dus gaan kiezen, maar om wel te weten waarvan er kwestie is moet gij met aandacht dit blad lezen.

Deze kiezing geschiedt per kantons.

Tot het kanton Gent behooren, behalve de stad, nog de gemeenten St-Denijs-Westrem, Drogen, Af-sné, Vinderhaute en Mariakerke.

Het zijn dus de kiezers der stad die verreweg den doorslag geven.

Wij hebben nu zoozeer de overmacht der buitenlieden niet te vreezen, en zoo kan de stem van den werkmans in deze kiezing door de boeren zoo erg niet worden versmacht.

Uw kiesbrief dus goed bewaard en zondag, den 28 oktober allemaal op post!

TEN STRIJD!

Voor de eerste maal dat de socialistische partij voor de wetgevende kiezing in het strijdperk trad, is zij met schitterenden uitslag bekroond.

Het meest verlichte deel der belgische natie heeft begrepen, dat het socialisme alleen bij machte is tegen on- en voorrecht op te treden, en den weg te openen tot eene betere toekomst.

Het socialisme is dus dank aan het verstand der waalsche werklieden en kleineburgers, triomphantelijk in de belgische Kamer gedragen en zal op hoogen toon de miskende rechten der armen weten te handhaven, en de voorrechten vernietigen.

Ons arm Vlaanderen, dat nochtans nog dieper dan de Walen onder de heerschappij der grooten verpletterd ligt, heeft echter de betekenis van het socialisme nog niet voldoende begrepen. Het heeft zich door vooroordeel, laster en valsche aantegingen laten verleiden,

en nog eens de meerderheid gegeven aan die partij die het oud regiem met al zijne ellende en verdrukking wil behouden.

Doch het voorbeeld der Walen zal electrisch werken. Elke werkmans, elke vooruitziende burger zal begeesterd zijn door den schitterenden uitslag van het nieuwe kiezerskorps en even als bij vroegere glorierijke dagen het verheven voorbeeld zijner Waalsche broeders volgen.

Kiezers.

Wij staan aanden vooravond van een nieuwen strijd:

De Provinciale Kiezing.

Sinds onheugelijken tijd is dezen raad grootendeels in handen van een enkele partij.

In al de werkzaamheden die hij verrichtte, heeft hij altijd slechts de belangen der katholieken en der groote burgers behartigd.

Er dient daarom ook nieuw bloed in dit besturend lichaam te worden gespoten, en daarom komt de socialistische partij opnieuw tot U, om uwe stem te vragen voor de kiezing van Zondag 28 October.

Wat wij willen wordt verder in ons programma ontwikkeld.

Wij zullen dit programma uit al onze macht trachten te verwezenlijken.

Vooral de belangen der kleinen zullen wij behartigen, en het verheven beginsel van "DE ARBEIDER IS ZIJN LOON WAARD," doen handhaven.

Wij zullen de kloekste en onwankelbaarste verdedigers van het

Minimum van dagloon

zijn, zonder dedwazebepaling er bij datmen het mag teruggeven, waardoor juist de praktische zijde dier hervorming in het water valt.

KIEZERS,

Duizenden van U gaan Zondag 28 October **voor de eerste maal** voor deze kiezing stemmen.

Ook dit recht hebt gij aan de socialistischen te danken, die er 20 jaar lang hebben voor gestreden.

Doch dit recht is onvolledig, daar slechts de mannen van 30 jaar hiertoe stemrecht hebben en de rijken over 3 stemmen beschikken tegenover de armen, aan wie men slechts **éene** enkele heeft toegelikt.

Als protest tegen dit schandstelsel alleen, zouden alle werklieden en rechtzinnige menschen voor de socialistischen moeten stemmen, die geheel alleen de volledige politieke gelijkheid eischen.

Nieuwe Kiezers.

Steunt door uwe stem diegenen die zoo dapper voor uwe belangen en uwe rechten streden.

Leert ons kennen door onze werken.

Ons doel is noch winstbejag, noch eer. Wat wij willen is recht, wij willen toonen wat de Provinciale Raad in het voordeel der werklieden en kleine burgers kan aanvangen en zullen er de reactie bestrijden die er tot nu toe den hoogen toon heeft gevoerd.

De kandidaten der socialistische partij:

ANSEELE, BAUDEWYN, DE BLEVE, DE BRUYNE, D'HOEDT, FOUCAERT, HAECCK, MAENHOUT, MORTIER, NEELS, SEFFERS, E. STAUTEMAS, VAN BEVEREN, WAERL.

LIEGEN en altijd LIEGEN!

Het is ongelooflijk wat leugen en laster er door onze vijanden op de hoofden onzer vrienden is neergeworpen.

Katholieken en liberalen hebben de venijnigste leugens uitgevonden om de domme menschen tegen ons op te hitsen.

Te Gent waren het vooral de liberalen die op de schandigste wijze hebben gelasterd. Men herinnert zich den vuilen veldtocht die zij inzonderheid tegen onzen vriend Van Beveren hebben gevoerd, ofschoon hij het was, die het liberalisme bij de vrienden, in openlijke partijvergadering had verdedigd.

Te Luik ging het alle palen te boven. Daar had het onze vriend Ansele bijzonderlijk te verduren.

Te Seraing hadden de liberalen plakbrieven aangeplakt, waarin zij zegden dat Ansele in naam van Vooruit al de kolen die wij verkoopen in Frankrijk (Pas-de-Calais) aankocht, om alzoo de mijnwerkers tegen ons op te ruilen.

En 't is juist Vooruit die zijne kolen uitsluitend in het Walenland koopt, terwijl de klerikaal-liberaal kapitalistische coöperatie *Volkshetang* bijna uitsluitend *duitsche* kolen koopt!

Ziedaar hoe-vuil, hoe gemeen onze tegenstrevers te werk gaan!

Foei voor zulke lage, smerige taktiek!

Wat is er te doen?

Oost-Vlaanderen, heeft een budget dat loopt tusschen de 850,000 à 950,000 fr. Van waar komt dit geld?

Ten eerste heft de provincie 450,766 fr. opcentiemen op de direkte belastingen.

Direkt is een bijvoeglijk naamwoord dat gansch overbodig is, aangezien alle belastingen, hoezeer men ze ook met schoone rethorika omkleedt, wel degelijk op den arbeid en uit ons zakken worden geheven.

Ten tweede, 345,525 fr. op de herbergen en tabakwinkels.

Zonderling, dit was zeker de eenige bron waar aan te putten viel.

Wij verdedigen noch het drinken noch het rooken, maar zoo lang de heeren de uitroeping dier driftten niet mogelijk maken door betere maatschappelijke wetten, zoo lang ook hebben die heeren het recht niet op de kwalen des volks te speculeeren, die zij anderzijds doen geboren worden en voeden door de volksarmoede in

de hand tefwerken, bron van de ondeugden en zwakheden der massa.

Overigens zijn de duivenvluchten, de paardenkoersen eveneens geen onzedelijke liefhebberijen? Waarom belast men dat niet?

Zijn de schitterende heerenrijtuigen geen overbodige luxeartikels?

En de balkons aan de huizen en de spioenen aan de vensters?

Zeker moeten die laatste dingen niet belast worden zonder noodwendigheid, omdat, al zijn ze luxe, daarom toch noch onzedelijk noch schadelijk zijn.

Maar waarom altijd bij voorkeur de armen getroffen?

En het schandelijke jachtvoorrecht der heeren brengt geheel 11 duizend franks op, zeker niet eens de kosten van processen, volgende op overtredingen en misdaden, spruitend uit dit middeleeuwsch misbruik.

Een woordje over de uitgaven:

In Oost-Vlaanderen geeft men 93,357 franks aan tribunaal, gevang en gendarmen en 92,808 fr. aan de kerk; ge ziet, de twee zaken zijn bijna van gelijke waarde.

Wij zouden eens in al zijne bijzonderheden willen weten, waar de noodzakelijkheid zich doet gevoelen om aldus circa 200 duizend franks aan de harenmutsen en den drietip te schenken, die alreeds tot over de ooren in den haver der gouvernementele kribbe zitten.

Te meer daar men slechts 198,238 fr. schenkt aan het onderwijs, 102,821 fr. aan de provinciale wegen en 146,158 fr. aan de buurtwegen.

Die som van 198,238 gaat dan nog aan het middelbaar onderwijs in evenredigheid van fr. 4,58 per leerling waar dezen der lagere scholen maar een derde of fr. 1,50 van krijgen.

Neemt daarbij in acht dat de broerkensscholen met een aanzienlijk deel van den kook weggaan.

Besteedde men een derde van 200 duizend franks aan onderwijs, buurtwegen en andere werken, dan stonden wij voor het schandaal niet geen kalseiweg te bekomen langs de Nijverheidslaan, waar de uitbreiding der nijverheid belemmerd wordt door de slechtheid van de baan.

Nu de zaak eens van een ander oogpunt beschouwd.

Tot hertoe was de Provinciale Raad weinig meer dan een uitdeelingsbureau van subsidien, een succursaal der regering om de vrienden van tweeden rang kontent te stellen, door 't leggen van een steenweg langs 't kasteel van M. X..., en 't maken van een aqueduc op den eigendom van M. Z..., ten slotte eene proefschool voor hen die zich bereidden tot het knikken met verstand in den grooten parlementairen schouwburg te Brussel.

In werkelijkheid kan en moet de Provinciale Raad iets anders zijn in België, waar de groote nijverheidsbelangen zich om zoo te zeggen per provincie afleken.

West-Vlaanderen. — Landbouw, vischvangst en nijverheid.

Oost-Vlaanderen. — Landbouw, grootnijverheid.

Henegauwen. — Kolen en metaal.

Luik. — Id. id.

Namen. — Groeven, enz., enz.

Antwerpen. — Handel met belangrijke meubelnijverheid te Mechelen, enz., enz.

Welnu, wij, socialistischen, aanzien het Centraal Bestuur, de zoogezegde eigenlijke Staatsmacht, niet als het ideaal, als

de onfeilbare kracht die alles besturen kan van uit hare ministerieële kabinetten te Brussel.

Voor al op economisch gebied, waar de belangen soms zoo uiteenlopend en verschillend zijn, moeten de wetten vaste gegevens hebben en besturende lichamen die bijdragen tot hun maken.

Die rol is voorbehouden aan de Provinciale Raden, zonder dat wij willen afdalen tot inkrimping der algemeene politiek tot plaatselijke belangen.

Of zou de Raad van Oost Vlaanderen geene schoone rol te vervullen hebben door in de bres te springen bij de regeering voor de fosfoorbewerker van Geeraardsbergen, voor de steenbakkers op de oevers onzer rivieren Lei en Schelde. De landbouw kwijnt en wie verheft de stem in zijn voordeel? De boeren kunnen niet, de groote grondeigenaars vragen de inkomende rechten, den genadeslag aan het laatste beetje voedsel der werklieden van de groot-nijverheid.

De weverijen verhuizen, de armoede dringt in de steden, het sterftecijfer klimt te Gent onder de kinderen, zegt, heeft de raad eener provincie, voorgezeten door den direkten vertegenwoordiger der regeering, den gouverneur, niets te doen tegenover die verschijnselen?

Niets dan subsidien aan kerken en gendarmen, eenige kalseiwerken aanbesteden en dan roepen bij 't eindigen van den zittijd: Vive le roi!

Ons gedacht is, dat de provinciale raad het oog moet laten weiden over geheel de provincie, zijne stem doen hooren ten voordeele van boer en werkmans, hunne onderneming steunen, zedelijk en financieel, in de mate zijner inkomsten en zelf de maatregelen van minimum van dagloon, maximum van werkuren, enz., invoeren, daar waar zij openbare werken doet verrichten.

Vooruit, en
't Volk meester in al de openbare Besturen des lands!

DE LES

Uit La Gazette:

« Wij moeten het niet ontveinzen, het liberalisme is verpletterd. De eerste uitspraak van Algemeen Stemrecht komt tegen ons uit.

» Wij hebben ons daarom niet te beklagen; wij hebben dit Algemeen Stemrecht gevraagd, aanvaard, meer door den drang der zaken dan uit eigenlijke instemming.

» Maar wij hebben voor het Algemeen Stemrecht niets gedaan; wanneer het tegen ons keert dan is dit onze schuld.

» De bewerking van het Algemeen Stemrecht is niet gemakkelijk; onze vrienden beweerden het steeds, maar zij deden niets om de moeilijkheden te overwinnen.

» Wij hebben steeds gewaarschuwd; maar te vergeefs.

» De les van zondag zal wellicht meer vermogen om de eensgezindheid te bewerkten.

» De les van zondag vraagt of het Liberalisme gaat te voorschijn komen uit het tabernakel waar het zich zelf aanbidt, om aan het nu oppermachtige volk te zeggen wat het voor hem doen wil.

Wat ze met ons geld doen

't Is ongehoord hoe schandelijk de papen in den provincialen raad omspringen met het geld der belastingen, dat het geld van allen is.

Ziehier:

De 23 gemeentescholen van Gent ontvangen van dien raad te samen eene jaarlijksche subsidie van **zeven honderd frank.**

Terwijl vijf kloosterscholen van Gent te samen ontvangen 10.500 fr.; verdeeld als volgt: Pape-school van Prinsenhof, 2000 fr.; van Meulestede, 1000 fr.; van den Dendermondschensteenweg, 1000 fr.; van den Dok, 2500 fr.; der Godstraat, 1500 fr.; en der St-Margarethastraat, 2500 fr. Te samen 10.500 franken.

Het *Davidfonds*, eene katholieke boekerij, ingericht om de werklieden te versimpelen, ontvangt jaarlijks 1000 frank subsidie; het St-Lucasgesticht, in de St-Michielastraat, ontvangt jaarlijks 1500 fr. subsidie en de **Raad betaald jaarlijks twaalf honderd frank** voor het onderhouden der meubelen van den bisschop.

Voor 1200 fr. tamponvernis per jaar! Is het schandelijk genoeg?

Dat is andere peper dan den vernis voor ons nieuw lokaal!

Strijken ze daar de meubelen met champagne in?

En gij, slechte rijke menschen, hoe durft gij zeggen dat de werklieden niets in den provincialen raad hebben te zien, wanneer gij weet op welke schandalige wijze met het geld der armen wordt omgesprongen?

Weg die ratten uit *onze* kaas, want wij hebben er voor gewerkt! Weg met die vrienden van het voorrecht!

Leve het Socialisme!

AAN DE WERKLIEDEN

EN

KLEINE BURGERS!

Wij willen een ernstig woord tot u richten, tot u, die de macht vormt door uw getal en die in alle omstandigheden door de regeerende rijke partijen als eene *quantité négligeable* zijt behandeld geworden.

In den jongsten kiesstrijd hebben de beide burgerpartijen hemel en aarde verzet om u tegen ons op te hitsen.

Alle middelen waren hun goed als ze maar dienst konden doen om ons te belasteren, te beledigen en uit te schelden.

Die groote geleerde bollen, bij wie de « *délicatesse* » en « *politesse* » zeer wordt in acht genomen als het is om menschen voor hen te doen kruipen en met groot beslag, groote plechtigheden bij te wonen, vinden als eenige argumentatie tegenover principieën van werklieden — onbeschofterikken — niets dan scheldwoorden en laagheden.

Maar 't is waar ook, die heeren hebben de Staatshuishoudkunde geleerd en weten dus heel goed hoe de wereld moet bestuurd worden in 't belang van enkelen — en verandering willen brengen aan dien toestand, die door die geleerde (?) heeren als de eenige staathuishoudkundige wordt geprezen, o zie, dat is zottepraat, het werk van dommen of slechterikken.

En dit komen de katholieke zoowel als de liberale bladen in volle ernst vertellen.

De beweging voor den kiesstrijd van Zondag heeft ons een tafereel te aanschouwen gegeven van den ellendigen toestand der samenleving.

Wij hebben de klachten hooren opstijgen uit de stegen en straatjes, van achter de toonbank en vitrinen der burgers; wij hebben de vreeselijke armoede gezien bij de werklieden en ook bij hen, die ze bedekken door een schoon kleed of jas en die zoo erg hebben te strijden tegen wissels en protesten dat ze er de nachtelijke rust bij ontnomen worden.

Dat zijn de veropenbaringen geweest.

Men tracht het socialisme als een schrikbewind te doen doorgaan, waar door niets dan dwang, onrecht en slavernij zal bestaan.

Maar zeg eens, hoe is het nu in de kapitalistische maatschappij, met zijn laat gaan wat gaat, langs den eenen kant, en zijne verduidelijking en verdraagzaamheid langs den anderen kant, gesteld?

Waar is de vrijheid van den werkmans, waar is de vrijheid van den kleinen burger? Wij vragen ons dit in gemoede af. De eenen moeten bukken, kruipen voor de anderen; de werklieden durven hunne gedachten niet veropenbaren voor hunne meesters, de winkeliers moeten zwijgen dat ze zweeten voor hunne klanten, en zoo is het leven, het bestaan, een dwang, een schrik voor het kroetje.

Het socialisme dat is uitroeiing van alle voorrecht, dat is de afschaffing der ellende.

Het kapitalisme, de tegenwoordige regeeringsvorm, dat is de slavernij, dat is de armoede voor de grootste meerderheid der bevolking en de samentrekking der kapitalen in handen van enkelen.

Het socialisme is de verlossing uit hyena's klauwen en den dwang der rijken, van al wie werkt en zwogt; het is de verlossing der menscheit uit het brutaal egoïsme, geweld en onderdrukking, 't is de verzedelijkheid aller menschen, 't is de liefde tot den evenaaste, 't is het mensch-zijn in een woord.

Overdenkt, overweegt dit goed, gij allen, die ons leest. Gaat den toestand na zonder vooringenomenheid of vooroordeel. Laat uwe blikken over het ruime wereldtooneel heen gaan, en als gij al de klachten, al de zuchten, het geroep der

kleine kinderen om brood en kleederen hoort, ha, dan zult gij met gebroken hart heengaan en zeggen: is dat de wereld, is dat die hooggeroemde samenleving! en als een strijdend soldaat in 't leger treden dat tegen zooveel onrechtvaardigheden, tegen zooveel slechtheid ten strijde trekt.

Het kapitalisme, vrienden, dat is de eeuwige strijd van mensch tot mensch, de eeuwige verplettering der zwakken, de barbaarsheid als einddoel.

Het socialisme is de verzekering van bestaan voor elken mensch, de volledige lichamelijke en geestelijke ontwikkeling, de aanwending aller openbare machten en instellingen, de meest mogelijke vrijheid voor allen, tot verhooging van aller geluk en der algemeene beschaving.

Daarom, bieden wij ons opnieuw voor het kiezerskorps aan voor de Provinciale kiezing, in de volle overtuiging dat het volk bewust wordt van zijn toestand en zich eens toch zal verlossen van hen die van de wereld een tranendal maken en de arbeiders voor al hun werken niets dan armoede doen lijden.

Hoe armer, hoe vroeger dood!

Bovenstaande is maar al te waar, en er kan geheel zeker niet genoeg aan herinnerd worden, daar zij juist de zwaarste aanklacht tegen de huidige maatschappij bevat, aangezien allen toch gelijktijdig recht op 't leven hebben.

De gemiddelde levensduur van den arbeider werd tot nu toe op 33 jaar gesteld. Dit cijfer blijkt nu te hoog te zijn volgens de laatste onderzoeken.

Van 1000 tegelijkertijd geboren menschen leven er

na 5 jaren	nog 943 rijken,	655 armen
» 10 »	» 938 »	» 598 »
» 20 »	» 866 »	» 566 »
» 30 »	» 796 »	» 786 »
» 40 »	» 695 »	» 396 »
» 50 »	» 557 »	» 283 »
» 60 »	» 398 »	» 172 »
» 70 »	» 235 »	» 65 »
» 80 »	» 57 »	» 9 »

De gemiddelde levensduur van den arme is aldus 32 en van den rijke 50 jaar.

En dan komen die rijke schurken nog spreken van ons brood, ons beetje boter of margarine, suikerij, enz. te belasten, om ons nog 10 jaar vroeger te doen sterven.

Provinciale Raad!

De werklieden hebben veel, zeer veel te zien in de provinciale kiezingen.

Die Raad heft belastingen van 1 miljoen per jaar voor Oostvlaanderen alleen, en aangezien al de Belgen belastingen betalen en hoe armer hoe meer, moeten zij allen zien wat met hun geld gebeurt.

Die Raden doen groote openbare werken uitvoeren en de werklieden moeten weten of in die werken zoo goed gezorgd wordt voor hun loon en voor hunne rust als voor de deugdelijkheid der materialen.

Die Raden geven subsidien en elkeen moet weten of de gelden van allen niet worden weggeworpen aan vrienden en kennissen of aan volksverdrukkende werken.

Onze steenwegen worden bewandeld, de hoeven plat geloopt door werkeloozen, bedelaars en vagebonden, die « *bedevaartgangers der ellende*, » en wij willen weten of de provincieraad, niets doen kan tegen dien stijgenden kanker onzer maatschappij!

Referendum — volkstemming — groote vraagpunten staan aan de dagorde, de provincialen raden zijn er direkt meê in verband, zij omvatten heel het land, heel de bevolking en de werklieden zouden er niets in te zien hebben!

De gemeentebesturen staan onder de controol der bestendige deputatie, die zelf onder controol van den provincialen raad staat.

Onze gemeentebesturen hangen dus van den provincialen raad af, aangezien wij reeds den gouverneur onze gemeentezaken hebben zien tusschenkomen en de werklieden zouden niet mogen trachten mannen naar dien Raad te zenden, die den Raad en de gemeente van Gent zouden trachten te onttrekken aan de rijke afgevaardigden, meest zendelingen van priesters en kasteelheeren!

Het werkvolk heeft maar al te veel in den Provincialen Raad te zien en al degenen die 't verkeerde baweren, zijn loensche piketters, bedriegers, die in 't geneept, met een kiekken de openbare zaken willen afdoen en daardoor het vertrouwen hunner landgenooten niet verdienen!

Lichtschuwers!

Kiezers,

In honderde meetings, in groote zalen, in poortjes en cités hebben wij voor ten minste veertig duizend Gentenaars onze beginselen uiteengezet en verdedigd.

Bij vriend en vijand hebben wij zonder vrees, sterk door ons recht, ons evangelie verkondigd.

En nergens of nooit trad een tegen-spreker op die den moed had zijne partij en haar programma te verdedigen.

Wat moet ieder verstandig mensch daaruit opmaken?

Dat noch liberalen noch katholieken ertoe in staat zijn.

Dus, Kiezers! ware het geen onzin voor partijen testemmen welke zelfs door hunne leiders niet kunnen verdedigd worden?

Zeker. Weg dus met de lichtschuwers en leve de Socialisten!

Kiesplatform voor de Provinciale kiezingen.

Tot hiertoe ging de kiezing voor de Provinciale Raad schier onopgemerkt voorbij en de liberale en katholieke partij zegde dan ook niet wat ze in dien Raad zouden gedaan hebben en waaraan ze de gelden zouden besteden waarover ze beschikten.

Iets hebben de katholieken zeer goed gedaan, dat is; gezorgd dat ze met onze centen zeer goed kerken en kloosters onderhielden en hunne katholieke scholen goed subsidieerden.

Wij doen meê in deze kiezing om in de Provinciale Raad een kuisch te kunnen doen en de centen oneindig veel beter te besteden dan tot hiertoe het geval is geweest.

Ziehier wat wij voorstellen in den Raad te verdedigen.

Bepaling van een minimum van dagloon en maximum van werkuren, voor al de openbare werken door de provincie uitgevoerd.

Vermeerdering van de bezoldiging der kleine bedienden.

Vermeerdering der toelagen voor het openbaar lager en vakonderwijs.

Volkomen vrijheid voor de bedienden om zich te vereenigen.

Afschaffing van alle toelagen voor kerkfabrieken, om het beginsel van scheiding van Kerk en Staat toe te passen.

Zoo mogelijke monopolisering met medehulp der gemeente van openbare diensten.

Algemeen Stemrecht.

Evenredige vertegenwoordiging.

Hervorming van 't belastingstelsel door de trapsgewijze vervanging der bestaande belastingen: grondbelasting, voedings- en andere belastingen, door eene toenemende belasting op alle de inkomsten, zoo roerende als onroerende, met vrijstelling van een minimum.

Verbetering en herinrichting der buurtwegen. — Hervorming der taksen op de buurtwegen.

Uitbreiding van het net der buurtspoorwegen. — Vermindering der reisprijzen. Vervoer aan den minsten prijs.

Herinrichting van het landbouw-, grond- en mobiliair crediet. — Afschaffing

van het richting — Vers andere schappij lijk d d ikaten.

Inrich plichtend ziekte, or tijdige den oud niverhei

Verand heid in e verzeke

Algeme zekering, hetzij do lingen bij

openbare streelsche

Herzien regelende antwoorde ongevalle

Regelin bouwpacl vaardighe den pach

Bepalinge wet vastge partij zich verrijke. N

waarden d

Vaststell pleging d

minimum eener goe ondersche

schillige ge tans dan e

ving toeger derheid d

omschrijv tende stem drukt had.

Toelating jaar de pad op voorhan

tende voor de verpach

Voor de lingen, hu met beweeg

Vergoede landbouwe hij in den g

het voorde vallen van

waarde aar rekenen v

wet te bepe gevende op worden doe

zal, gelijk d welke verbe

zonder de de degenes wel eischen.

Wij geloo meer dan werklieden

ren.

Niemand dikwijls zij

verschillige met zeer vee

wezen. Dat daar volop d

armen werk zullen de be

waarloosd w

BI

In naam arm volk, bra aan al diege stem te gever

kandidaten.

Dank aan l buitenlieden.

Zijn wij do het arrondiss onze waalsch beter begrep oprukken en

partijgenooten Wij van on die wij zijn werkvolk vei eigene zaken kant te zetten

Daarom, C buiten er op l

van het voorrecht des pachters. — Inrichting van het crediet voor den arbeid. — Verspreiding der samenwerkende en andere landbouw- en nijverheidsmaatschappijen. — Burgerlijke rechtspersoonlijking der landbouw- en nijverheidssyndikaten.

Inrichting door de wet van de verplichtende verzekering tegen ongevallen, ziekte, onvrijwillige werkloosheid, vroegtijdige onbekwaamheid tot werken en den ouden dag voor de landbouw- en nijverheidswerklieden.

Verandering van de openbare liefdadigheid in een stelsel van maatschappelijke verzekering.

Algemeenmaking der landbouwverzekering, voornamelijk voor het vee, hetzij door maatschappijen van onderlingen bijstand met de tusschenkomst der openbare, hetzij door derzelver rechtstreeksche werking.

Herziening en vollediging der wetten regelende het arbeidskontraat en de verantwoordelijkheid der patronen bij werkongevallen.

Regeling door de wet van de landbouwpachten overeenkomstig de rechtvaardigheid, in het voordeel zoowel van den pachter als van den eigenaar. — Bepalingen van algemeen belang door de wet vastgesteld, om te beletten dat eene partij zich ten nadeele van de andere verrijke. Nietigverklaring van alle voorwaarden die afbreuk hier op maken.

Vaststelling door de wet, na raadpleging der landbouwcomities, van een minimum pachttermijn in het belang eener goede bebouwing, navolgens de onderscheidene grondsoorten in de verschillende gewesten. Deze wet zou nochtans dan eerst in eene landbouwschrijving toegepast worden wanneer de meerderheid der landbouwbevolking in deze omschrijving, bij geheime en verplichtende stemming, daartoe den wil uitgedrukt had.

Toelating aan den huurder alle drie jaar de pacht op te zeggen mits een jaar op voorhand te verwittigen. — Verplichtende voorafgaandelijke opzegging van de verpachtingen zonder schrift.

Voor de gronden der openbare instellingen, huurkontrakten op lang termijn met beweegbare schaal.

Vergoeding voor den uitredenden landbouwer: 1° voor de meststoffen welke hij in den grond gelegd heeft en waarvan het voordeel het ontsnapt door het vervallen van de pacht; 2° voor de meerwaarde aan den grond gegeven, te berekenen volgens billijke regels door de wet te bepalen. De verbeteringen recht gevende op vergoeding zullen geklasseerd worden door de wet, die onderscheiden zal, gelijk de Engelsche wetgeving doet, welke verbeteringen de pachter doen mag zonder de toestemming des eigenaars en degenen welke dezes toestemming vereischen.

Wij gelooven dat deze hervormingen meer dan noodzakelijk zijn en dat de werklieden dat zullen weten te waardeeren.

Niemand zal ontkennen dat ze al zeer dikwijls zijn gevraagd geworden aan die verschillende raden en dat ze iedere maal met zeer veel klank zijn van de hand gegaan. Dat komt weeral omdat de rijken daar volop den baas zijn en zoolang de armen werklieden daar niet zullen zitten zullen de belangen van de armen verwaarloosd worden.

BEDANKING

In naam onzer partij, in naam van het arm volk, brengen wij een openlijken dank aan al diegenen die zoo vrij waren hunne stem te geven aan de lijst der socialistische kandidaten.

Dank aan het gentsche werkvolk en aan de buitenlieden!

Zijn wij door het meervoudig stemrecht in het arrondissement Gent geslagen geworden, onze walsche broeders hebben integendeel beter begrepen dat zij als één man moesten oprukken en het is hen gelukt een 26tal onzer partijgenooten in de Kamer te doen komen.

Wij van onzen kant gaan voort op den weg die wij zijn in geslagen, tot wanneer het werkvolk verstandig genoeg zal zijn zijne eigene zaken te regelen en de rijken aan den kant te zetten.

Daarom, Gentenaars en vrienden van den buiten er op los voor de Provinciale kiezing.

Uit de redevoering

van een Belgischen hulpbisschop tegen de verhooging der loonen.

De hulpbisschop van Luik, M. Rutten, sprak in den Hoogen Werkrad over het minimum van dagloon en ziehier eenige uittreksels uit de redevoering van dien braven, christelijken priester:

« Indien de invoering van het minimumloon voor de staatswerken het loon moest doen verhoogden, zou ik dit onrechtvaardig vinden.

» De Staat moet de menschen beloonen volgens hunne verdiensten en door de verhooging der loonen zouden de **werklieden bevoordeeld** worden ten koste der belastingbetalers.

» Om het minimum van loon te rechtvaardigen, zegt men, dat voor de openbare aanbestedingen de patroons hoofdzakelijk door het verminderen der loonen elkander de concurrentie aandoen. Ik heb daaromtrent verscheidene nijveraars ondervraagd en deze heeren hebben mij verzekerd dat zij nooit hunne prijsverminderingen in de aanbestedingen ten koste der loonen doen, maar wel op de andere deelen van het werk!

» Men heeft hier beweerd dat de patroons den werkmans minstens zooveel moeten laten winnen om zijne familie te onderhouden en dat zij die het niet doen tegen de rechtvaardigheid handelen. Maar, Mijnheeren, dat is ongehoord.

» Ik vraag het, Mijnheeren, is het ooit aan een patroon in het gedacht gekomen, om aan zijne werklieden te vragen hoeveel behoeften zij hebben om daarnaar hun loon te regelen? Neen! Wat vraagt de patroon? Wat kent hij? En dan rekent hij hoeveel loon hij betalen moet. En niemand mag eischen dat de patroon meer betale.

» Dit alles — minimumloon, familieloon, — zal meebrengen dat de fortuinen vergaan van de bezitters in handen dezer die ze niet bezitten.

» Ik begrijp dat socialisten dit willen, maar ik versta niet dat katholieken daaraan medehelpen, die nochtans moeten willen dat de huidige wereld, door God ingesteld met rijke burgers en armen, blijve bestaan! »

Ziedaar, werklieden het gedacht van een man die minstens 21,000 francs per jaar, voor zijn minimumloon ontvangt.

En 't zijn zulke kerels, waarvoor nog vele werklieden in 't zand bijten.

Die personagie verklaarde zich dus tegen een verkeer bestaande voor het werkvolk. De werkmans zijn loon moest niet vastgesteld worden; hij mag werken en slaven en de patroons mogen hem gerust wegzenden met een hongerloon.

Niemand mag meer eischen, zoo wil het de hulpbisschop Rutten.

Kan het afschuwlijker en brutaler tegenover de werklieden? Neen, niet waar.

Die brave bisschop, die edelmoedige ziel, laat zijn loon bepalen en niemand mag zijn werk voor een minder prijske doen, want we zijn zeker, dat zij andere kneuten zouden kunnen krijgen wel voor 15 duizend francs minder.

Vier francs daags eischen als metser, timmerman, smid, enz., enz., als ge voor den Staat werkt, dat is ongehoord, het is schandelijk, ja 't is diefstal, want gij bestelt daardoor de belastingschuldigen.

Kan het afschuwlijker dan dat een priester in naam van God, de uitbuiting komt goedkeuren van den werkenden mensch door den liuen? Neen, nietwaar?

Luistert goed toe, werklieden, naar die heeren als ze over de werkerswetten en de regeling van den arbeid spreken en gij zult met ons moeten bekennen dat ze niets doen dan de belangen van de rijken verdedigen en de armen honger en gebrek willen laten lijden, **omdat er op de wereld altijd armen en rijken moeten zijn.**

Vraagt hen eens om zij tot die armen te behooren, om zij te werken en te wroeten en om wij eens de plaats van die rijken in te nemen. En die kerels krijgen eene geraaktheid. Hunne roeping bestaat enkel hierin: een lui en vadsig leven te slijten en anderen voor zich te doen werken.

Opent uwe oogen, werklieden; want die mannen willen uwe armoede bestendigen en u voor gansch uw leven ongelukkig maken. Strijdt met de socialist die aan al de onrechtvaardigheden een

einde willen maken en vooral stemt in de aanstaande provinciale kiezing voor hen die willen dat de Provinciale Raad voor alle zijne werken een minimumloon vaststellen voor al diegenen die er aan werken.

De socialist verdedigen het zuiver minimum van dagloon.

Stemt dus voor de Socialiststen!

Kalm en Waardig

De aan de socialist te danken uitbreiding van stemrecht heeft den kiesstrijd dus op een heel ander terrein, op het terrein der principen geplaatst en de strijd is daardoor heel wat deftiger en ook ernstiger geworden.

Al de burgersbladen zijn door de feiten gedwongen dit te herkennen.

De kiezers, zichtbaar bewust van hunne menschenwaarde, kwamen overal ernstig naar de stembus en verraadden dat zij iets gewichtigs verrichtten door te stemmen.

Overal had de regering maatregelen genomen en troepenmacht opgezet, maar nergens is deze moeten tusschenkomen.

Overal waren de werklieden vol geestdrift over de uitslagen en wanneer men het volk den vrgen tuigel laat vieren aan zijne gevoelens, vrijelijk lucht laat geven aan zijne vreugde dan is politie en burgerwacht steeds overbodig.

De ordeverstoorers zijn niet opgekomen n alles ging zijnen regelmatigen gang.

Het algemeen stemrecht werkt dus ook verzedelijkend op de massa omdat deze zich minder onderdrukt gevoelt.

Nu nog het meervoudig stemrecht vernietigd en in alles zal nog deftiger gaan.

Tegen het meervoudig stemrecht!

Als er ooit reden was om tegen een verfoeilijk voorrecht op te komen, dan is het tegen dit afschuwelijk knoeiestelsel. Men haalt ons feiten aan, die schandelijk zijn. Op sommige gemeenten rond Gent zijn er verscheidene klerikale kiezers die slechts een huisje bewonen dat 2 francs in de week werd verhuurd, die allemaal twee stemmen hebben terwijl vele kleine boerens, die geen eigendom bezitten drie stemmen bekwaamen.

Te Gent echter zijn er met duizenden werklieden die geen stemrecht hebben. Meer dan 5000 werklieden die volgens de wet al de noodige eigenschappen hebben om kiezer te zijn, zijn door eene onbegrijpelijke nalatigheid van de lijst gelaten. Zulk een knoeiestelsel is onwaardig langer te bestaan en onze afgevaardigden zullen weldoen de onmiddellijke herziening der grondwet te vragen om dergelijk menschenonteerend schandaal te doen verdwijnen.

Vergelijkt!

Iedermaal dat de werklieden vragen naar Staatstusschenkomst om te beletten dat ze zoo erg worden verdrukt en voor zulke kleine loonen moeten werken, schreeuwen de regeerders als bezetenen ons toe, *redt u zelve!*

Laat staan, dat wij dit wel zouden kunnen als de werklieden, maar verstandig genoeg zouden zijn om hunne eigen zaken te regelen, dan toch willen wij hier aantoonen hoe de Staat wel tusschenkomt om de loonen vast te stellen der bisschoppen, generaals, ministers, hooge functionarissen, enz., en met een hun werkuren bepaald: dus grootendeels het leven regelt dezer menschen.

Maar de Staat doet nog meer, hij regelt het leven der paarden van de troepen en gendarmen. Hij stelt vast dat een paard maar 6 uren daags mag werken, dat het zooveel kilos haver, zooveel hooi, zooveel gruis, enz., als voeder moet hebben per dag, dat de stalen op tijd moeten gekuischt en gereinigd worden; de veearts, doet wekelijks deronde om de paarden te onderzoeken en zelfs des nachts worden er stalknechten geplaatst om te zien of er de paarden niets overkomt.

De werklieden hebben voorzeker alle reden omdat leven aan de paarden te benijden. Wat verschil met de mensche lijke werkslaven uit onze fabrieken?

Hun werk, hun loon wordt niet geregeld. Zij genieten niets van al de bezorgdheid die onze regeerders geven voor de paarden.

De menschen mogen slaven 11 à 12 uren lang en kunnen ze met de centen die ze hebben gewonnen hun niet genoeg voedsel aanschaffen, gij moogt gerust al werkende kreveeren. De staat komt niet tusschen.

Kunt gij in tijds uwe slaping niet ver-

zuiveren, uw huis kalken en reinigen, gij kunt dan maar gerust eene besmettelijke ziekte opdoen.

Zoo behandeld de regeerende klasse de werkersbevolking, en van als de werklieden spreken van minimum van dagloon, maximum van werkuren en andere hervormingen meer in 't belang der werklieden, dan zijn het droomers, onmogelijke menschen, die dingen voorstaan die niet kunnen verwezenlijkt worden.

Vergelijkt, werklieden de handelwijze der regeering voor de paarden tegenover U en ge komt tot de slotsom dat er van die menschen voor de arbeiders niets te verwachten is.

WAT PRETENTIE!

De burgersbladen en zelfs de katholieke centbladjes willen het doen doorgaan als zou de katholieke regeering geholpen door de liberalen zoo maar uit pure liefde voor het recht en voor het werkvolk het stemrecht hebben uitgebreid. Dit alles is onwaarheid en de uitbreiding van dit recht is er enkel gekomen door de krachtadige houding der socialisten.

't Zijn de socialisten geheel alleen die meetings op meetings hebben gehouden om het volk van zijn recht bewust te maken, 't zijn zij alleen die verschillende keeren manifestatie hebben gehouden en zoo den volksleuw hebben wakker geschud; 't is waar eenige burgers hebben in den laatsten tijd daar aan mede geholpen.

't Zijn onze partijgenooten die door katholieke en liberale heeren zijn omvergeschoten of in 't gevang geworpen.

't Ware liberalen en katholieken die in de Kamers het volk uitscholden voor onwaardigen, dronkaards en luiaards, dat de boeren barbaren waren en nu dat het werkvolk, het socialistisch leger, na twintig jaren strijd, door hunne aanhoudende en krachtadige houding, de regeering gedwongen heeft wat toe te geven, willen zij hunne schrik verbergen achter de liefde voor het recht!

Foei! huichelaars, haddet gij eerbied en liefde voor het recht, gij zoudt het zuiver algemeen stemrecht geven, maar de rijken, die al zooveel voorrechten hebben, niet wapenen met 3 en 2 stemmen tegenover den arme werkmans met **eene** stem.

Gij, allen bevoorrechten, geeft niets uit liefde of voor het recht, maar enkel uit gedwongenheid, door de macht van het getal die u gedwongen heeft en u nog dwingen zal, hebt gij het stemrecht gegeven.

Wee U, als de werklieden begrijpen dat zij recht hebben op een mensche waardig bestaan. Ze zullen dan niet wachten tot wanneer het u belijft hun welstand te geven, maar ze zullen zich meester maken over de middelen om hunnen toestand te verbeteren.

Daarvoor zullen de socialisten zorgen, dat het volk leeren zal waarop het recht heeft als mensch en wie hen dat alles komt ontzeggen.

Dit mag u niet bevallen, wij gaan onzen weg, en de uitbreiding van stemrecht is dank aan de socialisten en niet aan de rijke regeerders!

Christelijke Werklieden LEEST!

Het eigendom en de kerkvaders.

De kerkvaders schreven het volgende over eigendom en rijkdom:

Bij de christenen, die luisteren naar de stem der apostelen, heerschte de meest volmaakte gelijkheid. Zij behandelden elkaar als zonen uit hetzelfde gezin, die gelijk zijn in het ouderlijk huis, daar niemand beschouwd werd als voedende de anderen met zijn goed en, bewonderenswaardige zaak! zelfs zij die al hun have verlaten hadden, schenen niet meer te leven van hun eigen rijkdommen, maar zij putten evenals de anderen uit de gemeenschappelijke kas der vereeniging.

Als wij dit leven aannamen als het onze, zou er een groot welzijn uit volgen voor den rijke en voor den arme en het voordeel zou voor den een niet grooter zijn dan voor den ander... Als wij alle vrees ter zijde konden

